

WYROK

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 8 kwietnia 1948 r.

Sąd Okręgowy w Wadowicach Wydział V. Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: S.O. Mgr. J. Tritze

Zawnicy: Franciszek Cierpiak i Józef Mlak

Protokolant: W. Fabińska

w obecności Prokuratora Dra J. Mazurkiewicza - rozpoznawszy dnia 5 kwietnia 1948 r. sprawę:

1/ LUITPOLDA ROSTA

urodz. 26.3.1901. w Stralsbach, syna Jana i Anny z domu Saal, rzym. kat. z zawodu ogrodnika, żonatego, ojca 2-ga dzieci, zam. w Stralsbach, ostatni za wód w służbie cywilnej urzędnik sądowy.

2/ SCHALLER HELMUTH - MAX

urodz. 20.5.1908. w Bergen-Saksonia, syna Emila i Tekli z domu Schwabe religii ewangelickiej, z zawodu robotnika, zam. w Schönau Nr. 1 c. /Niemcy/

3/ SCHMELTZER LOUIS

urodz. 23.4.1908. w Bochum / Niemcy/ syna Louisa i Gertrudy z domu Acharentz rzym. kat. żonatego, bezdzietnego, z zawodu kupca zam. w Düsseldorf - Markenstr. 14.

4/ SCHORM HENRYK

urodz. 3.6.1923. w Starych Gliwicach, syna Józefa i Gertrudy z domu Bonkow rzym. kat., stanu wolnego z zawodu górnik. zam. w Gliwicach Sosnica ul. Kasprowieza

5/ SCHWEDA HERBERTA

urodz. 8.1.1925 r. w Kanthen - Dolny Śląsk, syna Fryderyka i Bertę z domu Presse z zawodu robotnika rolnego stanu wolnego. zam. w Weizen Radom.

oskarżonych o to, że:

w czasie od 1940 do 1945 r. na obszarze Rzeszy niemieckiej i na okupowanych Ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej, należąc do sztafet ochronnych / Schutzstaffeln SS / uznanych przez narodowo-socjalistyczne

władz państwa niemieckiego a mianowicie:

- 1/. Luipold Rost od 5.11.1944 r. do lutego 1945 r., a od 1936 r. do Allgemeine SS.
- 2/. Schaller Helmuth-Max od 28.8.1944 r. do 31.5.1945 r.
- 3/. Schmelzer Louis od 6.9.1944 r. do maja 1945 r.
- 4/. Schorm Henryk od 19.8.1944 r. do 5.5.1945 r.
- 5/. Schwede Herbert od 1.10.1944 r. do 5.5.1945 r.

oraz pełniąc w czasie od 1944 r. do 1945 r. obowiązki służby wartowniczej wśród załogi obozów koncentracyjnych:

- 1/. Luipold Rost - Oświęcim październik 1944 r. do stycznia 1945 r.
- 2/. Schaller Helmut-Max, 1. Oświęcim od 13.11.1944 r. do 18.1.1945 r.
2. Melk do kwietnia 1945 r.
- 3/. Schmelzer Louis 1. Monowice październik 1944 r. do stycznia 1945.
2. Otruf-Krahwinkel do końca wojny.
- 4/. Schorm Henryk 1. Monowice od 19.8.1944 r. do 19.9.1944. 2. Gliwice od 19.9.1944 r. do 19.1.1945 r. 3. Gasen do 13 kwietnia 1945 r.
- 5/. Schwede Herbert 1. Monowice od 1.10.1944 r. do 10.10.1944 r.
2. Charlotten-Grube / koło Rybnika / do 2 stycznia 1945. 3. Gasen II. do kwietnia 1945 r.

brali udział w organizacji przestępczej, która drogą masowych morderstw, głodowego wyniszczenia, niewolniczej pracy, terroru, grabieży mienia, poniżania i przesładowania ludności cywilnej krajów okupowanych i jeńców wojennych miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości to jest o czyn przewidziany w art. 4 § 1 w związku z art. 4 § 3 a/ i § 3 b/ dekretu z dnia 31.8.1944 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 1946 r. Dz.U.R.P. Nr. 69. poz. 377.

wydał następujący wyrok

I. Sąd uznaje oskarżonych Luipolda Rosta, Schallera Helmutha-Maxa, Schmelzera Louisa Ludwika, Henryka Schorma i Herberta Schwede winnymi zbrodni z art. 4 § 1 dekretu z dnia 31. sierpnia 1944 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.12.1946. Dz.U.R.P. Nr. 69. poz. 377 tym

23
74

popęknionej, że:

a/ Rost Luitpold w czasie od 1936 do 1940 jako członek t.zw. Allgemeine SS a następnie t.zw. Waffen SS.

b/ oraz wszyscy wyżej wymienieni oskarżeni od 1 - 5 w drugiej połowie 1944 r. i w styczniu 1945 r. jako członkowie t.zw. Schutzstaffeln pełnić służbę strażników w obozie i podobozach należących do komendy koncentracyjnego obozu w Oświęcimiu brali udział w organizacji przestępczej, która drogą masowych morderstw, głodowego wyniszczenia, niewolniczej pracy, terrorku grabieży mienia, poniżenia i przesładowania ludności cywilnej krajów okupowanych i jeńców wojennych miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości.

II. za te czyny skazuje Sąd oskarżonych na zasadzie art. 4 § 1 w związku z art. 4 § 2 a/ i § 3. b/ tegoż dekretu:

- a/ Luitpolda Rosta na karę więzienia przez 15 lat / piętnaście /
- b/ Schallera Helmuta Maxa na karę więzienia przez 6 lat / sześć /
- c/ Schmelzera Louisa na karę więzienia przez 3 lata / trzy /
- d/ Schorma Henryka na karę więzienia przez 4 lata / cztery /
- e/ Schwede Herberta na karę więzienia przez 4 lata / cztery /

III. na zasadzie art. 7 tegoż dekretu orzeka Sąd utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych:

- a/ Luitpold Rost na przeciąg lat 10
- b/ Schaller Helmut na przeciąg lat 5.
- c/ Schmelzer Louis na przeciąg lat 3,
- d/ Schorn Henryk na przeciąg lat 5.
- e/ Schwede Herbert na przeciąg lat 5, oraz odnośnie wszystkich wyżej wymienionych oskarżonych przepadek całego ich mienia na rzecz Skarbu Państwa.

IV. na zasadzie art. 58 k.k. zalicza Sąd oskarżonym od 1- 5 okres tymczasowego aresztowania od 28.2.1947 r. do dnia 8.4.1948 r.

V. uwalnia Sąd oskarżonych od 1 - 5 od ponoszenia kosztów postępo-

wania karnego i uiszczenia opłaty sądowej na rzecz Skarbu Państwa art. 598 kpk i art. 4 przep. o kosztach sądowych.

VI. umarza Sąd na zasadzie art. 3 kpk postępowania karne odnośnie zarzutów peknienia przez oskarżonych od 1 - 5 służby wartowniczej w obozach koncentracyjnych poza granicami Państwa Polskiego z tym, że koszty postępowania karnego odnośnie tych zarzutów na zasadzie art. 581 lit d/ kpk poniesie Skarb Państwa.

Uzasadnienie.

Na podstawie wyjaśnień oskarżonych Luitpolda Rosta, Helmutha Schallera, Ludwika Schmelzera, Henryka Schorna, Herberta Schwede oraz odczytanych w celach dowodowych dokumentów przesłanych przez Polską Misję Wojskową w Berlinie ustalił Sąd przyjął za udowodnione, że wymienieni wyżej oskarżeni byli członkami załogi obozu w Oświęcimiu i podległych mu podobozach w latach 1940 - 1945 .

Na podstawie odczytanych w celach dowodowych akt N.T.N. w Warszawie L.cz. 5/47 przyjął Sąd, że wedle orzecznictwa tegoż Sądu, obóz koncentracyjny w Oświęcimiu i podległe mu podobozы służyły i miały na celu wyniszczenie nie tylko poszczególnych osób z racji swej przynależności politycznej, ale całych grup ze względu na ich przynależność rasową, wyznaniową lub narodową, które z punktu widzenia założeń hitleryzm jako niebezpieczne miały ulec likwidacji, - oraz że członkowie załóg tych obozów uznani zostali za przynależnych do grup organizacji SS przestępczej, w rozumieniu art. 4 § 2 dekretu z 31.8.1944 r.

Zgodnie ze stanowiskiem zajęтым w tym wyroku przez N.T.N. uznał Sąd winę oskarżonych wyżej wymienionych w kramniku przestępstwa określonego w art. 4 § 2 dekretu sierpniowego za udowodnioną i wykazaną wynikami rozprawy i w ślad za tem wymierzył im Sąd stosowne im przewinienia karę w granicach przewidzianych w art. 4 § 1 dekretu sierpniowego.

Przy wymiarze kary Luitpoldowi Rostowi poczytał Sąd jako okolicz-

obciążającą jego winę fakty przez podane w wyjaśnieniach, co Sąd ustalił i przyjmuje za udowodnione, - że już w 1936 r. ochotniczo wstąpił do Allegemeine SS i następnie w 1941 r. przeniesiony do Waffen SS po odbyciu służby frontowej, gdzie odznaczył się uzyskując nawet krzyż złoty III klasy jako starszy sierżant, pełnił następnie funkcje strażnika w obozach koncentracyjnych na terenie Rzeszy oraz w Oświęcimiu i że w czasie ewakuacji obozu w Oświęcimiu należał do konwoju.

Na podstawie zeznań świadka Drozdowskiej Ludwiki ustalił Sąd i przyjął za udowodnione, że w czasie ewakuacji obozu w styczniu 1945. niemal, że ¼ część ewakuowanych więźniów zginęła, nie tylko z powodu niesprzyjających warunków, ale na skutek akcji strażników, którzy usmięcali więźniów nienadających się do fałszu transportu.

Oskarżony Rost jako starszy sierżant, niewątpliwie nie pełnił w czasie ewakuacji funkcji zwyczajnego strażnika, ale spełniał funkcje odpowiednie jego stopniowi, - i przyjąć należy, - że jako mający pod swoją komendą strażników, musi być bardziej surowo traktowany niż zwyczajni strażnicy, - i z tych to względów ponieważ przewód sądowy nie dostarczył żadnych podstaw do przyjęcia okoliczności łagodzących jego winę, - wymierzył mu Sąd karę więzienia przez lat 15 uważając ją za odpowiednią jego przewinieniu.

Odnośnie oskarżonych Schallera, Helmuta, Ludwika Schmelzera, Schorna Henryka, Herberta Schwede, to tłumaczenie ich, że do załogi obozowej zostali na podstawie rozkazu przydzieleni z tw. Wehrmachtu jakkolwiek Sąd daje temu tłumaczeniu zupełnie wiarę, - to jednak nie przyjął tej okoliczności jako podstawy do uniewinnienia ich, a nawet zastosowania do nich nadzwyczajnego łagodzenia ~~karze przewidzianej~~ kary przewidzianej w art. 5 & 2 dekretu sierpniowego, - albowiem zdaniem Sądu nie można przyjąć, że dostali się oni przymusowo do załogi obozowej, nie mogłoby stanowić podstawy do uniewinnienia - należy ich uważać na równi z innymi funkcjonariuszami zatrudnionymi w administracji

w G.C. lub Gestapo, gdzie odmowa sprawowania funkcji w obozie mogła narazić ich co najmniej na wysłanie do oddziałów frontowych lub na niezadowolone władz, - zaś ze względu na to, że również odnośnie tych oskarżonych przewód sądowy nie wykazał żadnych okoliczności, któreby dawały podstawę do niezwykłego złagodzenia kary, - okoliczność że zostali przydzieleni na podstawie rozkazu do pełnienia funkcji w obozie, - poczytał im Sąd jedynie jako ła godzącą ich winę.

Orzeczenie o utracie praw i przeładku mienia uzasadnione jest w przepisie art. 7 tegoż dekretu - zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania w przepisie art. 58 k.k. z ten, że datę 28.2.1947. jako datę wydania władzom polskim ustalił Sąd na podstawie wiarogodnych wyjaśnień oskarżonych, - zaś ~~zważając na okoliczności~~ orzeczenie o kosztach w przepisie art. 598 kpk i art. 4 dekretu o opłatach sądowych.

Umerzenie sprawy odnośnie zarzutów pełnienia przez oskarżonych funkcji w obozach poza granicami Państwa Polskiego uzasadnione jest tym, że przewód sądowy nie wykazał, żeby któryś z oskarżonych w takim obozie undywidualnie działał na szkodę Państwa Polskiego lub osoby prawnej albo obywateli polskich / art. 5 k.k. / i należało za tem postąpić zgodnie z przepisem art. 3 kpk i postępowanie unowocześnić.

Lounik

Caroendunigerg

Lounik
W. Cizyński

C. Plak

Prokuratura Sąd Okręgowy w Katowicach

do Ds: 1279/47

przesyła z tem, że wyrok stał się prawnie

womocny dnia 17/4 1947

i jest wykonany.

sekretarz

gny